

bring af Mandskab at møde paa Vaterffkoutscontoret; ved disse Smaareiser, hvoraf der til sine Tider foretages 2—3 daglig, vilde det være en meget betydelig Forhindring navnlig for Dampffibene. Hidtil har Forholdet været det, at Vaterffkouten ikke har gjort nogen Paastand paa, at de skulde benytte hans Medvirkning, og dette kunde gaae efter de hidtil gjældende Regler, da han tog imod en ham selv tilkommende Sportelindtægt; men naar Indtægten skal ind i Statskassen, saa vilde det jo, naar Loven ikke undtog Mandskab paa disse Skibe, være Vaterffkoutens Pligt ubetinget at paasee, at de mødte hos ham. — Endringen under Nr. 3 hænger sammen med Hovedprincippet. — Endringen under Nr. 4 gaaer ud paa, at ligesom efter Lovforslaget Mandskabet kan forlange Vaterffkoutens Mellemkomst i ethvert enkelt Tilfælde, hvor det maatte ønske den, saaledes skulde — hvad man har meent var billigt og retfærdigt — ogsaa Skibsføreren have denne Ret, saaledes at der allsaa skulde staae: „naar enten Skibsføreren eller Mandskabet begjærer det“; han skulde allsaa have lige Ret med Mandskabet. — Endringsforslaget under Nr. 5 er egentlig kun af formel Natur. idet dets Hensigt kun er at fritage for heelt igjennem at bruge den lange og slæbende Betegnelse: „Vaterffkouten, eller, hvor ingen saadan er ansat, den Embedsmand, der udføre Vaterffkoutforretningerne“; man har derfor meent i den første Paragraph at burde have en saadan almindelig Bestemmelse, som Endringsforslaget indeholder, og som gaaer ud paa, at, „hvad der i denne Lov bestemmes om Vaterffkouten, gjælder, hvor en saadan ikke er ansat, om den, hvem Udførelsen af Vaterffkoutforretningerne paa Stedet er overdraget.“ — Til Lovforslagets § 2 forekommer der 3 Endringer. Endringen under Nr. 6 gaaer kun ud paa at tydeliggjøre Tanken i Lovforslaget. Endringen under Nr. 7 er en ligefrem Følge af Endringen under Nr. 4. Endringen under Nr. 8 er ligefrem en Følge af Hovedprincippet. — Ved § 3 have vi tilladt os at foreslaae en lidt videre gaaende Forandring, der navnlig gaaer ud paa at bibeholde den Form for Forretningerne og Expeditionen, der nu bruges, da den synes at være

hensigtsmæssigere. ialtsald betydeligt lettere end den, der er foreslaaet, og den ikke har givet Anledning til nogen Ulempe. Hovedændringen bestaaer nemlig deri, at, imedens det efter Regjeringsforslaget synes at være Meningen, at Originalen til Forhøringscontracten skal være selve Protocolen, hvilket allsaa vil have til Følge, at baade Mandskabet og Skipperen maae underskrive Protocolen, og at der saa udfærdiges forskjellige Gjenparten af Protocolen til Vedkommendes Brug, skulde derimod efter Udvalgets Formening — og hvad der ogsaa er det nugældende — Forhøringscontracten underskrives af Mandskabet og saa indføres i Protocolen. Forhøringscontracten bliver allsaa Originalen; den optages i Protocolen, hvoraf der derefter kan gives Gjenparten. Dernæst har man meent, at det var tilstrækkeligt, at Skipperen fik Forhøringscontracten, naar det udtales i Loven, at han er pligtig at medføre den paa sine Reiser, hvorimod vi ikke have meent, at det var nødvendigt, at der udfærdiges en Gjenpart til det samlede Mandskab, da der jo efter den sidste Bestemmelse i Paragraphen i hver Mand's Contractbog bliver indført Alt, hvad der vedkommer ham, og det derfor synes overflødigt, at der udstedes en saadan Gjenpart til Mandskabet. Endelig have vi meent, at der ikke var Grund til at udfærdige et Exemplar for Mønstringsbestyreren, fordi han jo ikke behøver at kjende Contractens Indhold, men det er tilstrækkeligt for ham at vide, at Mandskabet er antaget og aflæret, og hvor Reisen gaaer hen. Denne Underretning kommer i Reglen til ham af sig selv og ifølge Tingenes naturlige Gang, og skulde der forlanges nogen egentlig Documentation, kan det jo skee derved, at Skibsføreren foreviser ham sit Exemplar af Contracten. Derved vil der spares en heel Deel Skriveri og Bidsløftighed ved Expeditionen, og der er jo ingen Grund til at besvære vedkommende Embedsmand mere end nødvendigt, ligesom det jo ogsaa er i Publicums Interesse, at Forretningerne gaae hurtigt fra Haanden; det er jo nemlig ikke saa sjældent, at et Skib kan ligge færdigt til at setle, og at hver Time for det er kostbar, og under disse Omstændigheder have vi anset det for uheldigt, om man vilde be-